

GAME CHANGER

ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ

RACHEL REID

Αυτό το βιβλίο είναι για όλους εκείνους που με ενθάρρυναν να προσπαθήσω να εκδώσω αυτή την ιστορία, και ιδιαίτερα για τον Ματ, που με υποστηρίζει εγκάρδια στα πάντα. Και επίσης για το τυχαίο μοντέλο της GAP που υπήρξε η έμπνευση για την εμφάνιση του Κιπ

Το βιβλίο περιέχει ερωτικές σκηνές και τολμηρό λεξιλόγιο.

Κεφάλαιο Ένα

Η Τρίτη 14 Ιανουαρίου ήταν η μέρα που ο Κιπ Γκρέιντι έμαθε πως τα δυνατά μπλέντερ και το χανγκόβερ δεν πάνε μαζί.

Δεν είχε σκοπό να πει τόσο πολύ χθες το βράδυ, αλλά ο Τοακ και ο Τζίμι είχαν έρθει στην πόλη και είχε να τους δει μήνες. Δεν ήταν ότι είχε γίνει και λιώμα. *Είχε* επίγνωση ότι έπρεπε να βρίσκεται στη δουλειά στις έξι το επόμενο πρωί, αλλά, και πάλι, είχε καταφέρει να πει ακριβώς όσο χρειαζόταν για να κάνει τα πανίσχυρα μπλέντερ ορκισμένους εχθρούς του.

Όμως τώρα είχε μια δουλειά να κάνει. Και αυτή η δουλειά ήταν να φτιάξει το καλύτερο γαμημένο σμούθι που μπορούσε για τη βιαστική γυναίκα που περίμενε στον πάγκο.

«Ορίστε, κυρία μου». Προσπάθησε να μη μορφάσει από τον πονοκέφαλο καθώς παρέδιδε στην πελάτισσα την παραγγελία της. «Ένα σμούθι Πράσινος Πολεμιστής με μια πρέζα σιτόχορτο».

Έριξε μια ματιά στο ρολόι. Έξι και μισή. *Χριστέ μου.*

Το να γείρει το κεφάλι του πάνω στα στοιβαγμένα πορτοκάλια στον πάγκο ήταν μεγάλος πειρασμός, αλλά δεν υπήρχε χρόνος. Η πρωινή κίνηση τις καθημερινές στο Straw+Berry¹ ήταν ασταμάτητη και δεν χαλάρωνε συνήθως πριν από τις εν-

¹ Σ.τ.Μ.: Λογοπαίγνιο της λέξης Strawberry (φράουλα) και των λέξεων Straw (καλαμάκι) + Berry (μούρο).

νιά. Σήμερα, τουλάχιστον, δούλεψε με τη Μαρία κι αυτό ήταν ευχάριστο. Συνεργάζονταν καλά γιατί, παρόλο που κανένας από τους δύο δεν είχε επενδύσει ιδιαίτερα σ' αυτή τη δουλειά, την έπαιρναν στα σοβαρά και έκαναν όλα όσα έπρεπε. Επιπλέον, η Μαρία είχε πλάκα.

«Ποιο απ' αυτά τα ρημάδια θεραπεύει τον πονοκέφαλο;» αναστέναξε ο Κιπ όταν το μαγαζί άδειασε για λίγο.

«Εεε... κανένα. Αλλά υποτίθεται πως εκείνο με το καρπούζι βοηθάει».

«Ωραία. Θα φτιάξω ένα τεράστιο σμούθι με καρπούζι και θα ρίξω μέσα πέντε άντβιλ».

«Μάλλον εννοείς πέντε “ενισχυτικά ευεξίας”».

Ο Κιπ όντως έφτιαξε ένα τεράστιο σμούθι καρπούζι και ένωσε ελαφρώς καλύτερα αφού το ήπιε. Πήρε και δύο από τα παυσίπονα.

«Και για να 'χουμε καλό ρώτημα, τι έκανες χθες το βράδυ;» ρώτησε η Μαρία.

«Απλώς βγήκα με κάτι φίλους από το πανεπιστήμιο».

«Ναι; Ωραίοι;»

«Μπα. Δεν ξέρω. Όχι ο τύπος μου». Ο Τσακ ήταν ογκώδης, γεροδεμένος και είχε γένια. Ο Τζίμι ήταν το ακριβώς αντίθετο: κοντός, αδύνατος και έμοιαζε κάπου επτά χρόνια νεότερος απ' ό,τι ήταν στην πραγματικότητα.

«Είναι κι αυτοί σούπερ επιτυχημένοι μπαρίστα σε μαγαζί με χυμούς;»

«Αυτοί βρήκαν δουλειά στον τομέα τους. Δουλεύουν και οι δύο στη Βοστώνη. Κάτι με επιχειρήσεις; Ασφάλειες; Οικονομικά; Δεν έχω καταλάβει. Φοράνε κοστούμια στη δουλειά».

«Εσύ φοράς ποδιά. Αυτό κι αν είναι φανταστικό».

«Ναι, είμαι σούπερ περήφανος».

«Κι επίσης, ένα καπέλο του μπείζμπολ με μια μικρή φράουλα κεντημένη πάνω. Έλα τώρα!»

Ο Κιπ της πέταξε ένα κομμάτι παγωμένο ανανά.

«Λοιπόν, άκου τι θα κάνουμε. Θα το παίξω καλή σήμερα και θα κάνω εγώ όλη την προετοιμασία πίσω όταν χαλαρώσει η κίνηση, ώστε να μπορέσεις να ξεκουράσεις το όμορφο κεφαλάκι σου».

«Αλήθεια;»

«Ναι!»

«Είσαι η καλύτερη και σ' αγαπώ», αναστέναξε με ανακούφιση.

«Το ξέρω. Τώρα ξύπνα! Έρχονται πελάτισσες να πουν πολτοποιημένη λαχανίδα πριν πάνε στα γραφεία τους!»

Πέρασε άλλη μια ώρα αδιάκοπης κίνησης πριν ο Κιπ καταφέρει τελικά να απολαύσει την ησυχία που του είχε υποσχεθεί η Μαρία. Εκείνη πήγε στον πίσω χώρο για να ψιλοκόψει φρούτα και λαχανικά κι αυτός σωριάστηκε σε μια καρέκλα που είχε σύρει πίσω από τον πάγκο και πίεσε το πρόσωπό του στον τοίχο. Ήταν τόσο ωραίος και δροσερός.

Δεν είχε καν συνειδητοποιήσει ότι είχε κλείσει τα μάτια του μέχρι που κάποιος ξερόβηξε, ξαφνιάζοντάς τον. Όχι επιθετικά. Ίσα ίσα για να του δώσει να καταλάβει ότι ήταν εκεί.

Άνοιξε τα μάτια του και σηκώθηκε βιαστικά. «Συγγνώμη, κύριε», τραύλισε. «Τι μπορώ να...»

Το στόμα του Κιπ έμεινε να χάσκει σαν κάποιου χαρακτήρα από κινούμενα σχέδια. Το σαγόνι του πιθανότατα είχε πέσει στο πάτωμα και η γλώσσα του είχε ξετυλιχτεί σαν χαλί. Μπροστά του στεκόταν *ο πιο σέξι άντρας που είχε δει ποτέ*.

«Ε... τι θα θέλατε;» κατάφερε να ψελλίσει.

Ο άντρας ήταν ψηλός, ξανθός και... *φέτες*. Και ο Κιπ μπορούσε να καταλάβει ότι ήταν φέτες γιατί φορούσε μια γελοιοδώς στενή ζακέτα προπόνησης Under Armour και παντελόνι φόρμα. Πρέπει να είχε μόλις τελειώσει το τρέξιμο, έτσι όπως τα υγρά μαλλιά του κολλούσαν στο μέτωπό του και το δέρμα του γυάλιζε από τον ιδρώτα.

«Καλημέρα», είπε κεφάτα ο ιδρωμένος άντρας. «Συγγνώμη που σε ξύπνησα».

Τα μάγουλα του Κιπ κοκκίνισαν. Χαμήλωσε λίγο το κεφάλι του, για να κρύψει το κοκκίνισμα κάτω από το γείσο του ηλίθιου καπέλου του. *Θεέ μου, ο πιο ωραίος άντρας στον κόσμο στέκεται μπροστά μου κι εγώ φοράω ποδιά και καπέλο με μια φράουλα στο μέτωπο.*

«Δεν με... Δεν...» Ο Κιπ πήρε μια ανάσα. *Σύνελθε!* «Συγγνώμη. Το παράκανα λίγο χθες το βράδυ».

Ο άντρας ανασήκωσε το φρύδι του. «Δευτεριάτικα;»

«Ε, ναι, ξέρετε πώς είναι η ζωή ενός μπαρίστα σμούθι... Ζούμε στα άκρα και πεθαίνουμε πριν γεράσουμε, σωστά;»

Ο άντρας γέλασε. Ο Κιπ παραλίγο να σωριαστεί.

«Λοιπόν, τι καλό έχετε να πάρω;» ρώτησε ο άντρας, μισοκλείνοντας τα μάτια για να διαβάσει τον κατάλογο.

«Εεε... έχουμε ένα σμούθι με μύρτιλα, ανανά και λαχανίδα – αλλά δεν καταλαβαίνεις καθόλου τη λαχανίδα, τ' ορκίζομαι! Είναι καλό. Εμένα μου αρέσει».

«Εννοείς το... Φεγγαρόφωτο στο Μπρούκλιν;»

«Ναι. Τα ονόματα είναι κάπως χαζά».

Ο άντρας έδειξε με το μακρύ του δάχτυλο το ταμπελάκι με το όνομα του Κιπ. «Το δικό σου όνομα μου αρέσει».

Ο Κιπ κοίταξε το όνομά του στο ταμπελάκι, λες και δεν ήξερε τι έγραφε. Σαν ηλίθιος.

«Είναι κάτι σαν... υποκοριστικό», είπε, λες και ο κούκλος που είχε απέναντί του του είχε ζητήσει περισσότερες πληροφορίες. Πράγμα που δεν είχε κάνει. Αλλά ο Κιπ συνέχισε να μιλάει, γιατί αυτό έκανε πάντα. «Εννοώ, όλοι με φωνάζουν Κιπ. Οπότε αυτό *είναι* το όνομά μου... αλλά όχι το *πραγματικό* μου όνομα. Είναι... Τέλος πάντων. Θέλετε ένα τέτοιο, με τα μύρτιλα;»

«Καλό μού ακούγεται», είπε ο άντρας, αγνοώντας ευγενικά το χαζό του φέρεσιμο.

Ο Κιπ έπιασε δουλειά γεμίζοντας το μπλέντερ με διάφορα παγωμένα φρούτα και φρέσκια λαχανίδα. Ευτυχώς αυτό απαιτούσε συγκέντρωση, ενώ ύστερα το μηχάνημα έκανε τόσο θόρυβο που δεν του επέτρεπε να μιλήσει. Τον κοίταζε κλεφτά πάνω απ' το μπλέντερ, καθώς ο άντρας στεκόταν τώρα με τα χέρια στους γοφούς, μελετώντας τις ανέμπνευστες φωτογραφίες φρούτων που διακοσμούσαν τον μικρό χώρο. Τα μάτια του Κιπ δεν ήξεραν πού να σταματήσουν, γλιστρώντας γοργά από τους φαρδιούς του ώμους στα γελοιωδώς τεράστια μπράτσα του και στη μυώδη πλάτη του που κατέληγε σε μια λεπτή μέση και σ' έναν κώλο που ήταν, ειλικρινά...

Ο Κιπ κούνησε το κεφάλι του για να συνέλθει και έσβησε το μπλέντερ. Ψαχούλεψε για ένα πλαστικό ποτήρι και το γέμισε με τον μπλε πολτό. «Ορίστε, κύριε».

Ο άντρας γύρισε, έγενεψε ευχαριστώ και έδωσε στον Κιπ ένα διπλωμένο, ελαφρώς νωπό εικοσαδóλαρο από την τσέπη της φόρμας του. Με μια κίνηση του χεριού του, αρνήθηκε τα ρέστα που ήταν έτοιμος να του δώσει ο Κιπ: «Είμαστε εντάξει».

«Σοβαρά;» ρώτησε ο Κιπ, παρακολουθώντας τον να πίνει την πρώτη γουλιά. Παρακολουθώντας τα ροδαλά χείλη του να κλείνουν γύρω από το καλαμάκι.

«Ναι». Ο άντρας χαμογέλασε. «Ας το πούμε αμοιβή εύρεσης γι' αυτό το πεντανόστιμο σμούθι».

Ο Κιπ χαμογέλασε κι εκείνος. «Χαίρομαι που σας αρέσει. Καλημέρα».

Ο άντρας τον χαιρέτησε υψώνοντας το ποτήρι του. «Καλημέρα και σ' εσένα, Κιπ».

Ο Κιπ ένιωσε μια μικρή ζάλη στο άκουσμα του ονόματός του από το στόμα αυτού του απίστευτου πλάσματος. Καθώς ο άντρας των ονείρων του έβγαινε, ένας άλλος άντρας, ούτε κατά διάνοια το ίδιο ελκυστικός, μπήκε στο μαγαζί.

«Τι λες τώρα!» είπε ο νέος πελάτης, δείχνοντας με τον αντίχειρα προς την πόρτα. «Αυτός ήταν ο Σκοτ Χάντερ!»

Η αγαπημένη σειρά *GAME CHANGERS* της bestselling συγγραφέα των *New York Times*, Ρέιτσελ Ριντ, ξεκινά εδώ με ένα κρυφό ειδύλλιο στον κόσμο του χόκειϊ.

Ο Σκοτ Χάντερ, αρχηγός των *New York Admirals*, τηρεί με ευλάβεια τις συνήθειές του πριν από κάθε αγώνα. Όταν το σερί αποτυχιών του στον πάγο σπάει μετά από ένα σμούθι που πίνει, είναι αποφασισμένος να διατηρήσει τη νέα του ιεροτελεστία και να γνωρίσει τον σέξι, αστείο τύπο πίσω από την μπάρα.

Ο Κιπ Γκρέιντι θεωρούσε ότι οι τακτικές επισκέψεις του Σκοτ στο μαγαζί δεν αφορούσαν απλώς τα γευστικά σμούθι, αλλά δεν φανταζόταν ποτέ ότι ο Σκοτ θα τον προσκαλούσε στο ρετιρέ του. Ούτε ότι θα τον φιλούσε με πάθος – και όχι μόνο. Το ειδύλλιό τους είναι καυτό και απρόβλεπτο... όμως περιορίζεται πίσω από τις κλειστές πόρτες του διαμερίσματος του Σκοτ, ο οποίος θέτει όλους τους όρους.

Ο Σκοτ χρειάζεται τον Κιπ στη ζωή του, αλλά με την περίοδο των πλέι-οφ να πλησιάζει, τα φώτα της δημοσιότητας είναι στραμμένα πάνω του πιο έντονα από ποτέ. Δεν έχει την πολυτέλεια να κάνει τίποτα που ενδεχομένως να βλάψει την καριέρα ή τη δημόσια εικόνα του. Ο Κιπ είναι έτοιμος να τα δώσει όλα – αλλά για πόσο ακόμα θα πρέπει να παραμείνει μυστική η σχέση τους;

ISBN 978-960-645-892-7

 εκδόσεις
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

www.klidarithmos.gr